இனிமையான குழந்தைகளே -இப்பொழுது தந்தைக்கு சமானமாக ஆத்ம அபிமானி ஆகுங்கள். குழந்தைகள் எனக்கு சமானமாக ஆகி என்னுடன் விட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதே தந்தையின் விருப்பமாகும்.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய நீங்கள் எந்த விஷயத்தின் அதிசயத்தைப் பார்த்து தந்தைக்கு நன்றி பாடுகிறீர்கள்?

பதில்: பாபா எப்படி தனது கடமையை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார் என்ற அதிசயத்தை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். தனது குழந்தைகளுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பித்து புதிய உலகத்திற்கு தகுதி யானவர்களாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அப்பேர்ப்பட்ட இனிமையான பாபாவிற்கு மனதிற்குள்ளேயே நன்றி பாடுகிறீர்கள். இந்த நன்றி என்ற வார்த்தை கூட பக்தி மார்க்கத் தினுடையது ஆகும் என்று பாபா கூறுகிறார். குழந்தைகளுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. இதில் நன்றிக்கான என்ன விஷயம் உள்ளது? நாடகப்படி தந்தை ஆஸ்தி அளிக்கவே வேண்டியுள்ளது.

பாடல்: யாருடைய துணை பகவானோ.....

ஓம் சாந்தி. இந்த பாடல் குழந்தைகளுக்காக உள்ளது. யாருடைய துணை சர்வ சக்திவான் பரமபிதா பரமாத்மாவோ அவரை மாயையின் சூறாவளி அல்லது புயல் என்ன செய்ய முடியும்? அந்த சூறாவளி அல்ல மாயையின் புயல் ஆத்மாவின் ஜோதியை அணைத்து விடுகிறது. இப்பொழுது ஜோதியை ஏற்றக் கூடிய துணை கிடைத்துள்ளார். எனவே மாயை என்ன செய்ய முடியும்? மகாவீர், மாயை இராவணன் மீது வெற்றி அடைபவர் என்று தான் பெயரே வைக்கப்படுகிறது. எப்படி வெற்றி அடைவது? குழந்தைகள் முன்னால் அமர்ந்துள்ளார்கள். பாப்தாதா அமர்ந்துள்ளார். தாதா மற்றும் தந்தைக்கு பிதா மற்றும் பிதாமகர் என்று கூறுவார்கள். எனவே பாப்தாதா ஆகி விட்டார்கள். ஆன்மீக தந்தை நம் முன்னால் அமர்ந்துள்ளார் என்பதை குழந்தைகள் அறிந்துள்ளார்கள். ஆன்மீக தந்தை ஆத்மாக்களிடம் தான் உரையாடுவார். ஆத்மா தான் உறுப்புக்கள் மூலமாக கேட்கிறார் மற்றும் பேசுகிறது. குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு தேக அபிமானி ஆகி விடுவதற்கான பழக்கம் ஏற்பட்டு விட்டது. முழு கல்பம் தேக அபிமானத்தில் இருக்கிறீர்கள். ஒரு சரீரம் விட்டு மற்றொரு சரீரம் எடுத்தீர்கள். சரீரத்தின் மீது பெயர் இடப்படுகிறது. நான் பரமானந்தன் ஆவேன் என்று ஒருவர் கூறுவார். ஒருவருடைய பெயர் என்னவோ, மற்றொருவர் பெயர் வேறு என்னவோ..... பாபா கூறுகிறார் நான் என்றைக்குமே (தேஹீ அபிமானி) ஆத்ம உணர்வில் இருப்பவன் ஆவேன். எனக்கென்று ஒரு போதும் தேகம் கிடைப்பதில்லை. எனவே எனக்கு ஒரு போதும் தேக அபிமானம் இருக்க முடியாது. இந்த தேகமோ இந்த தாதா வினுடையது. நான் என்றைக்குமே தேஹீ அபிமானி ஆவேன். குழந்தைகளாகிய உங்களையும் எனக்கு சமானமாக ஆக்க விரும்புகிறேன். ஏனெனில் இப்பொழுது நீங்கள் என்னிடம் வர வேண்டியுள்ளது. தேக அபிமானத்தை விட வேண்டும். கால அவகாசம் தேவைப்படுகிறது. வெகுகாலமாக தேக அபிமானத்தில் இருப்பதற்கான அப்பியாசம் ஏற்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது தந்தை கூறுகிறார் -இந்த தேகத்தையும் விடுங்கள். எனக்கு சமானமாக ஆகுங்கள். ஏனெனில் நீங்கள் என்னுடைய விருந்தாளி ஆக வேண்டியுள்ளது. என்னிடம் திரும்பி வர வேண்டியுள்ளது. எனவே முதலில் தன்னை ஆத்மா என்று நிச்சயம் செய்யுங்கள் என்று கூறுகிறேன். இது நான் ஆத்மாக்களிடம் தான் பேசுகிறேன். நீங்கள் தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். அப்பொழுது அந்த தேகம் என்ற பார்வை நீங்கிப் போய்விடும். இதில் தான் உழைப்பு உள்ளது. நாம் ஆத்மாக்களுக்கு சேவை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆத்மா உறுப்புகள் மூலமாக கேட்கிறது. நான் ஆத்மா, உங்களுக்கு பாபாவின் செய்தியை அளித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆண் அல்லது பெண் என்ற சரீரத்திற்கு பெயரிடப்படுகிறது. அவர் இருப்பதோ பரம ஆத்மாவாக. ஹே ஆத்மாக்களே கேட்கிறீர்களா என்று தந்தை கூறுகிறார். ஆம் கேட்கிறேன் என்று ஆத்மா கூறுகிறது. நீங்கள் உங்கள் தந்தையை அறிந்திருக்கிறீர்களா? அவர் அனைத்து ஆத்மாக்களின் தந்தை ஆவார்..... எப்படி ஆத்மாவாகிய நீங்கள் இருக்கிறீர்களோ அதே போல நான் உங்கள் தந்தை ஆவேன். அவருக்கு பரமபிதா பரமாத்மா என்று கூறப்படுகிறது. அவருக்கு தனக்கென்று சரீரம் இல்லை. பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரனுக்கு தங்கள் ஆகார சரீரம் உள்ளது. ஆத்மாவிற்கு ஆத்மா என்று தான் கூறுவார்கள். என்னுடைய பெயரோ சிவன் என்பதாகும். சரீரத்தின் மீதோ நிறைய பெயர்கள் இடப்படுகின்றன. நான் சரீரம் எடுப்பதில்லை. எனவே எனக்கு சரீரத்திற்கான பெயர் எதுவும் கிடையாது. நீங்கள் சாலிகிராமம் ஆவீர்கள். "ஹே ஆத்மாக்களே கேட்கிறீர்களா" என்று ஆத்மாக்களாகிய

உங்களுக்கு கூறுகிறார். இது போல ஆத்மா அபிமானியாக ஆகி இருப்பதற்கான அப்பியாசம் இப்பொழுது நீங்கள் செய்ய வேண்டும். ஆத்மாக்கள் இந்த உறுப்புக்கள் மூலமாக கேட்கிறார்கள் மற்றும் பேசுகிறார்கள். தந்தை வந்து ஆத்மாக்களுக்கு புரிய வைக்கிறார். ஆத்மா புத்தி இல்லாமல் ஆகி விட்டுள்ளது. ஏனெனில் தந்தையை மறந்து விட்டுள்ளது. அப்படி இன்றி சிவனும் பரமாத்மா ஆவார், கிருஷ்ணரும் பரமாத்மா ஆவார் என்பதல்ல. அவர்களோ கல், மண் எல்லாமே பரமாத்மா என்கிறார்கள். முழு சிருஷ்டியிலும் தவறான ஞானம் பரவி உள்ளது. நிறைய பேர் நாங்கள் பகவான் தந்தையின் குழந்தைகள் ஆவோம் என்பதை புரிந்தும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பெரும்பான்மையோர் சர்வ வியாபி என்று கூறுபவர்களே வெளிப்படுவார்கள். இந்த சேற்றிலிருந்து எல்லோரையும் வெளியேற்ற வேண்டும். முழு உலகம் ஒரு புறம் தந்தை மறுபுறம். தந்தையின் மகிமை பாடப்பட்டுள்ளது. ஆஹோ! பிரவு உமது லீலையே .. .. .. ஆஹோ! எனது வழி மூலமாக கதி அல்லது சத்கதி கிடைக்கிறது. சத்கதி அளிக்கும் வள்ளலோ ஒரே ஒருவர் ஆவார். மனிதர்கள் கதி, சத்கதிக்காக எவ்வளவு தலையிலடித்து கொள்கிறார்கள். முக்தி மற்றும் ஜீவன் முக்தி இரண்டுமே அளிக்கும் ஒரே ஒரு சத்குரு இவர் தான்.

இந்த சாது சந்நியாசிகள் ஆகிய அனைவருக்கும் சத்கதி அளிப்பதற்காக நான் வர வேண்டியுள்ளது என்று தந்தை கூறுகிறார். அனைவருக்கும் சத்கதி அளிப்பவன் நான் ஒருவனே! நான் உங்களுடைய தந்தை. மேலும் ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் அனைவரும் எனது குழந்தைகள் என்று வேறு யாரும் கூற முடியாது. அவர்களோ இறைவன் சர்வவியாபி என்று கூறி விடுகிறார்கள். எனவே இது போல ஒரு பொழுதும் அவர்கள் கூற முடியாது. இதுவோ சுயம் தந்தை கூறுகிறார் - நான் பக்தர்களுக்கு பக்தியின் பலனை அளிக்க வந்துள்ளேன் என்று. பக்தர்களை காப்பாற்றும் பகவான் ஒருவரே என்று பாடலும் உள்ளது. அனைவரும் பக்தர்கள் ஆவார்கள். எனவே அவசியம் பகவான் தனிப்பட்ட பொருள் ஆவார். ஒரு வேளை பக்தர்களே பகவான் ஆவார்கள் என்றால் அவர்கள் பகவானை நினைவு செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. அவரவர் மொழிகளில் பரமாத்மாவை ஒருவர் என்று சிலர் கூறுவார்கள் மற்றொருவர் இன்னொன்று கூறுவார்கள். ஆனால் சரியான பெயரே சிவன் என்பதாகும். ஒருவர் யாரையாவது நிந்தனை செய்கிறார் அல்லது அவமானப்படுத்துகிறார் என்றால் அவர் மீது வழக்கு தொடுப்பார்கள். ஆனால் இது நாடகம் ஆகும் .இதில் யாருடைய விஷயமும் நடக்க முடியாது. நீங்கள் துக்கமுற்றிருக்கிறீர்கள் மீண்டும் இவ்வாறு ஆகும் என்பதை தந்தை அறிந்துள்ளார். கீதை சாஸ்திரங்கள் மீண்டும் அதுபோலவே வெளிப்படும். ஆனால் கீதை ஆகியவற்றை படிப்பதால் மட்டுமே யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இங்கோ சாமர்த்தியம் (சக்தி) வேண்டும். சாஸ்திரங்களை படித்து கூறுபவர்கள் எவரொருவருக்கும் "என்னுடன் யோகம் வைத்துக் கொள்வதால் ஹே, குழந்தைகளே உங்களது விகர்மங்கள் விநாசம் ஆகி விடும்" என்று கூற முடியாது. அவர்களோ கீதையின் புத்தகத்தை மட்டுமே படித்து கூறுகிறார்கள்.

இப்பொழுது நீங்கள் அனுபவம் உடையவர்கள் ஆகிவிட்டீர்கள். நாம் 84ன் சக்கரத்தில் எப்படி வருகிறோம் என்பதை அறிந்துள்ளீர்கள். நாடகத்தில் ஒவ்வொரு விஷயம் கூட அதனுடைய குறித்த நேரத்தில் நடக்கிறது. இந்த தந்தை குழந்தைகளிடம், ஆத்மாக்களிடம் உரையாடுகிறார் - நீங்களும் நான் ஆத்மாவிடம் பேசுகிறேன், நான் ஆத்மா இந்த வாயால் பேசுகிறேன் என்பதை கற்றுக் கொள்ளுங்கள். ஆத்மாவாகிய நீங்கள் இந்த காதுகளால் கேட்கிறீர்கள். நான் தந்தையின் செய்தியைக் கொடுக்கிறேன். நான் ஆத்மா. இதை புரிய வைப்பது எவ்வளவு சுலபமாக உள்ளது. ஆத்மாவாகிய நீங்கள் ஒரு சரீரம் விட்டு மற்றொன்று எடுக்கிறீர்கள். ஆத்மா 84 பிறவிகள் முடித்து விட்டுள்ளது. இப்பொழுது தந்தை கூறுகிறார் - ஒரு வேளை பரமாத்மா சர்வ வியாபியாக இருக்கிறார் என்றால் ஜீவ பரமாத்மா என்று கூறுங்களேன். ஜீவ ஆத்மா என்று ஏன் கூறுகிறீர்கள்? இந்த ஆத்மாவோடு உரையாடுகிறார். எனது சகோதரர்களே, ஆத்மாக்களே, நான் 5 ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னதாக கூறிய அதே தந்தை பற்றிய செய்தியை கூறுகிறேன் என்று உணருகிறீர்களா? என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். இது துக்கதாமம் ஆகும். சத்யுகம் என்பது சுகதாமம். ஹே ஆத்மாக்களே, நீங்கள் சுகதாமத்தில் இருந்தீர்கள் அல்லவா! நீங்கள் 84ன் சக்கரம் சுற்றியுள்ளீர்கள். சதோபிரதான நிலையிலிருந்து சதோ, ரஜோ, தமோவில் அவசியம் வர வேண்டியுள்ளது. இப்பொழுது மீண்டும் திரும்பி ஸ்ரீகிருஷ்ணபுரி செல்லுங்கள். சென்று என்ன ஆக விரும்புகிறீர்கள்? மகாராஜா மகாராணி ஆவீர்களா இல்லை தாச தாசியா? இது போல ஆத்மாக்களிடம் உரையாட வேண்டும். ஊக்கம் இருக்க வேண்டும். அப்படி இன்றி நான் பரமாத்மா ஆவேன் என்பதல்ல. பரமாத்மாவோ

இருப்பதே ஞானக்கடலாக. அவர் ஒரு பொழுதும் அஞ்ஞான கடலாக ஆவதே இல்லை. ஞானம் மற்றும் அஞ்ஞானத்தின் கடலாக நாம் தான் ஆகிறோம். தந்தையிடமிருந்து ஞானம் பெற்று மாஸ்டர் கடல் ஆகிறோம். உண்மையில் கடலாக இருப்பவர் ஒரே ஒரு தந்தை தான். மற்ற எல்லோரும் நதிகள். வித்தியாசம் உள்ளது அல்லவா? ஆத்மா அறிவற்றவர் ஆகும் பொழுதே ஆத்மாவிற்கு புரிய வைக்கப்படுகிறது. சொர்க்கத்தில் யாருக்காவது புரிய வைப்பார்களா என்ன? இங்கு எல்லோருமே அறிவற்றவர்களாக பதீதமாக மற்றும் துக்கமுடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏழை மக்கள் தான் இந்த ஞானத்தை நிம்மதியாக அமர்ந்து கேட்பார்கள். பணக்காரர்களுக்கோ தன்னைப்பற்றிய போதை இருக்கும். அவர்களிலிருந்து யாராவது ஒருவர் தான் வெளி வருவார். ஜனக ராஜா எல்லாமே கொடுத்துவிட்டார் அல்லவா? இங்கு எல்லோருமே ஜனகர் ஆவார்கள். ஜீவன் முக்திக்காக ஞானம் எடுத்துக் கொண்டிருக் கிறார்கள். எனவே நாம் ஆத்மா என்பதை பக்குவப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. பாபா நாங்கள் உங்களுக்கு எவ்வளவு நன்றி கூறுவது! நாடகப்படி நீங்கள் ஆஸ்தி கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. நாங்கள் உங்களுடைய குழந்தையாக ஆக வேண்டியதாகிறது. இதில் நன்றி என்ன கூறுவது! நாங்கள் உங்களுடைய வாரிசாகவோ ஆகவே வேண்டியுள்ளது. இதில் நன்றியினுடைய விஷயம் என்ன இருக்கிறது. தந்தை சுயம் அவரே வந்து புரிய வைத்து தகுதியுடையவர்களாக ஆக்குகிறார். பக்திமார்க்கத்தில் மகிமை செய்கிறார்கள். நன்றி என்றவார்த்தை வெளிப்படுகிறது. தந்தையோ தனது கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. வந்து மீண்டும் சொர்க்கத்திற்கு செல்வதற்கான வழி கூறுகிறார். நாடகப்படி பாபா வந்து இராஜயோகம் கற்பிக்க வேண்டியுள்ளது. ஆஸ்தி அளிக்க வேண்டியுள்ளது. பிறகு யார் எந்த அளவு புருஷார்த்தம் செய்வார்களோ அதற்கேற்ப சொர்க்கத்திற்குச் செல்வார்கள். அப்படி இன்றி பாபா அனுப்பி விடுவார் என்பதல்ல. தானகவே எந்த அளவு புருஷார்த்தம் செய்வார்களோ அதற்கேற்ப சொர்க்கத்தில் வந்து விடுவார்கள். மற்றபடி இதில் நன்றி என்ற எந்த விஷயமும் கிடையாது. பாபா என்ன விளையாட்டு காண்பித்துள்ளார் என்று இப்பொழுது நாம் ஆச்சரியப்படுகிறோம். இதற்கு முன்பு நாம் தெரியாமல் இருந்தோம். இப்பொழுது தெரிந்து கொண்டோம். "பாபா, நாங்கள் மீண்டும் இந்த ஞானத்தை மறந்து விடுவோமா என்ன?" ஆம் குழந்தைகளே, என்னுடைய மற்றும் உங்களுடைய புத்தியிலிருந்து ஞானம் மறைந்து போய் விடும். பின் ஞானம் கொடுப்பதற்கான நேரம் வரும் பொழுது குறித்த நேரத்தில் வெளிப்படும். இப்பொழுதோ நாம் நிர்வாணதாமம் சென்று விடுவோம். பிறகு பக்தி மார்க்கத்தில் நான் என்னுடைய பாகத்தை நடிக்கிறேன். ஆத்மாவில் தானாகவே அந்த சம்ஸ்காரம் வந்து விடும். நான் கல்பத்திற்குப் பின்னால் கூட இதே சரீரத்தில் வருவேன், இது புத்தியில் இருக்கிறது. ஆனால் பிறகும் நீங்களோ ஆத்ம உணர்வுடையவராக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தேக அபிமானி ஆகி விடுகிறீர்கள். முக்கியமான விஷயமே இது தான். தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியை நினைவு செய்யுங்கள். கல்ப கல்பமாக நீங்கள் புருஷார்த்திற்கேற்ப ஆஸ்தி பெறுகிறீர்கள். எவ்வளவு எளிதாக புரிய வைக்கிறார். மற்றபடி இந்த குறிக்கோளை நோக்கி செல்வதில் உள்ளூர உழைப்பு உள்ளது. ஆத்மா முதன் முதலில் வரும் பொழுதோ புண்ணிய ஆத்மா சதோபிரதானமாக இருப்பார். பிறகு அதே ஆத்மா பாவ ஆத்மா, தமோபிரதானமாக அவசியம் ஆக வேண்டியுள்ளது. இப்பொழுது மீண்டும் நீங்கள் தமோபிரதான நிலையிலிருந்து சதோ பிரதானமாக அவசியம் ஆக வேண்டும். என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று தந்தை செய்தி அளித்துள்ளார். முழு படைப்பிற்கும் தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அனைவரின் சத்கதி அளிக்கும் வள்ளல் ஆவார் அல்லவா? அனைவர் மீதும் தயை புரிபவர் ஆவார். அதாவது அனைவர் மீதும் கருணை காட்டுபவர். சத்யுகத்தில் எந்த துக்கமும் இருக்காது. மற்ற எல்லா ஆத்மாக்களும் சாந்திதாமத்தில் போய் இருப்பார்கள். இப்பொழுது தீர்ப்பிற்கான நேரம் வந்து விட்டுள்ளது என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தெரிந்து கொண்டு விட்டீர்கள். துக்கத்தின் கணக்கு வழக்குகளை யோக பலத்தினால் தீர்க்க வேண்டும். பின் ஞானம் மற்றும் யோக பலத்தினாலே நாம் வருங்கால சுகத்திற்காக கணக்கை சேமிப்பு செய்ய வேண்டும். எந்த அளவு சேமிப்பு செய்வீர்களோ அந்த அளவு சுகம் பெறுவீர்கள் மற்றும் துக்கத்தின் கணக்கு தீர்ந்து கொண்டே போகும். இப்பொழுது நாம் கல்பத்தின் சங்கமத்தில் வந்து துக்கத்தின் கணக்கை முடிக்கிறோம் மற்றும் இன்னொரு பக்கம் சேமிப்பு செய்கிறோம். இது வியாபாரம் ஆகும் அல்லவா? பாபா ஞானரத்தினங்களை அளித்து குணவானாக ஆக்கி விடுகிறார். பிறகு யார் எவ்வளவு தாரணை செய்ய முடியுமோ செய்யட்டும். ஒவ்வொரு ரத்தினமும் கூட லட்சம் மதிப்புடைய சொத்து ஆகும். அவற்றின் மூலம் நீங்கள் வருங்காலத்தில் சதா சுகமுடையவர் களாக இருப்பீர்கள். இது துக்க தாமம். அது சுகதாமம். சொர்க்கத்தில் எப்பொழுதும் சுகமே சுகமாக இருக்கும் என்பதை சந்நியாசிகள் அறியமாட்டார்கள். ஒரே ஒரு தந்தை மட்டுமே கீதை மூலமாக

பாரதத்தை இவ்வளவு உயர்ந்ததாக ஆக்குகிறார். அந்த மக்கள் எவ்வளவு சாஸ்திரங்கள் ஆகியவை கூறுகிறார்கள். ஆனால் உலகமோ பழையதாக ஆக வேண்டியுள்ளது. தேவதைகள் முதலில் புதிய சிருஷ்டியில் ராம ராஜ்யத்தில் இருந்தார்கள். இப்பொழுது தேவதைகள் இல்லை. எங்கு சென்றார்கள்? பிறகு 84 பிறவிகள் யார் அனுபவித்தார்கள்? வேறு யாருக்குமே 84 பிறவியின் கணக்கு எடுக்க முடியாது. 84 பிறவிகள் அவசியம் தேவதா தர்மத்தினர் தான் எடுக்கிறார்கள். மனிதர்களோ லட்சுமி நாராயணர் ஆகியோர் பகவானாக இருந்தார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் நீயே நீ தான். நல்லது இந்த சர்வவியாபியின் ஞானத்தினால் கூட சுகமுடையவர்களாக ஆகிறார்களா என்ன? இந்த சர்வவியாபியின் ஞானம் வந்து கொண்டே இருந்துள்ளது. பிறகும் பாரதமோ ஏழையாக, நரகமாக ஆகி விட்டுள்ளது. பக்தியின் பலனோ பகவான் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. சந்நியாசிகளோ சுயம் அவர்களே சாதனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு என்ன பலன் கொடுப்பார்கள். மனிதர்கள் சத்கதிதாதா இல்லை. யார் யார் இந்த தர்மத்தினரோ அவர்கள் வெளிப்பட்டு வருவார்கள். அனேகரோ சந்நியாசி தர்மத்தில் கூட மாறி இருக்கிறார்கள். அவர்களும் கூட வருவார்கள். இவை எல்லாமே புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம் ஆகும்.

நான் ஆத்மா என்ற அப்பியாசம் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று பாபா புரிய வைக்கிறார். ஆத்மாவின் ஆதாரத்தில் தான் சரீரம் நிற்கிறது. சரீரமோ அழிந்துவிடும். ஆத்மா அழிவற்றது. முழு நாடகத்தின் நடிப்பும் இந்த சிறு ஆத்மாவில் உள்ளது. எவ்வளவு அதிசயமான உள்ளது. விஞ்ஞானிகள் கூட புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இந்த நிரந்தரமான அழியாத நடிப்பின் பாகம் இவ்வளவு சிறிய ஆத்மாவில் உள்ளது. ஆத்மாவும் அழிவில்லாதது பிறகு நடிப்பும் கூட அழிவில்லாதது ஆகும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. **கல்பத்தின் சங்கமத்தில் யோக பலத்தினால் துக்கத்தின் கணக்கு வழக்கை முடித்து விட வேண்டும். புதியதை சேமிப்பு செய்ய வேண்டும். ஞான ரத்தினங்களை தாரணை செய்து குணவான் ஆக வேண்டும்.**
2. **நான் ஆத்மா, சகோதர ஆத்மாவிடம் உரையாடுகிறேன். நான் எனது சகோதர ஆத்மாவிற்கு செய்தி கூறிக் கொண்டிருக்கிறேன் - இவ்வாறு அப்பியாசம் செய்ய வேண்டும்.**

வரதானம்: சாதாரண வாழ்க்கையில் எண்ணங்களின் ஆதாரத்தில் சிரேஷ்ட பாக்கியத்தை அமைத்துக் கொள்ளும் கோடானுகோடி பாக்கியவான் ஆகுக!

பாப்தாதாவிற்கு சாதாரண ஆத்மாக்களைத்தான் பிடித்திருக்கிறது. சுயம் தந்தை கூட சாதாரண சரீரத்தில் வருகிறார். இன்றைய கோடீசுவரன் கூட சாதாரணமானவர் ஆவார். சாதாரண குழந்தைகளிடம் நல்லெண்ணம் இருக்கிறது மற்றும் தந்தைக்கு நல்ல எண்ணமுடைய குழந்தைகள் வேண்டும். தேக உணர்வுடையவர்கள் அல்ல. நாடகப்படி சங்கமயுகத்தில் சாதாரணமாக ஆவது கூட பாக்கியத்தின் அடையாளம் ஆகும். சாதாரண குழந்தைகளே பாக்கிய விதாதா தந்தையை தன்னுடையவராக ஆக்கி கொள்கிறார்கள். எனவே பாக்கியத்தின் மீது எனது அதிகாரம் உள்ளது என்று அனுபவம் செய்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட அதிகாரியே கோடானுகோடி பாக்கியவான் ஆகி விடுகிறார்கள்.

சுலோகன்: சேவைகளில் பெரிய மனது இருந்தது என்றால் நடக்க முடியாத காரியம் கூட நடக்கக் கூடியதாக ஆகி விடும்.